

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN

13. ARGANG - NR. 4 - DECEMBER 1966

Udgivet af Aktieselskabet Kjøbenhavns Handelsbank

REDAKTION

Kontorchef D. Vittrup, ansvarshavende redaktør

Prokurist Birthe Carsten Pedersen, redaktionssekretær

REDAKTIONSKOMITÉ

Filialdirektør K. Aggerholm, Frederikshavn

Underdirektør N. P. Bager, Aarhus

Prokurist Niels Bruus, Business Development-Afdelingen

Prokurist Jørgen Dige, Planlægnings-Afdelingen

Underdirektør M. Dyhr, Udlands-Afdelingen

Fuldmægtig M. Friis, Personalekontoret

Bestyrer Claus Juhl, Vojens

Fuldmægtig J. Krisand, Automations-Afdelingen

Filialdirektør H. Larsen, Nykøbing Fl.

Prokurist Vagner Pedersen, Odense

FORSIDEN

Julebillede fra Illustreret Tidende 1875

INDHOLD

3 Glædelig jul

4 Den 4. oktober 1961

6 Vor mand i Brasilien

7 Nordania Leasing A/S

8 Aalborg shows the way

11 Foreningen Nordens 27. handels- og bankkursus

11 Udnævnelser

12 En rejsebeskrivelse

14 Skagen

18 Et år som pensionist

19 Andersens planer

20 Væk med stivnakkerne

21 Ordlabrynt

22 HIF

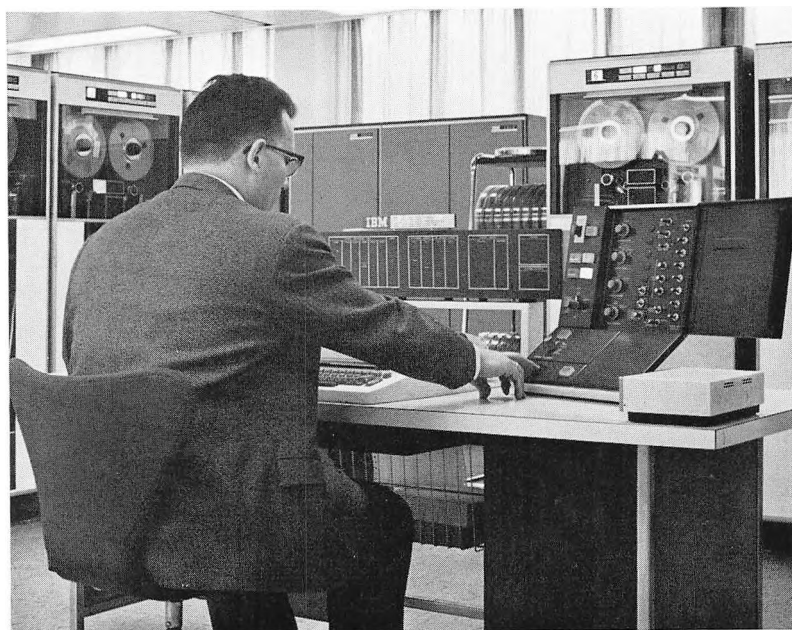
23 Udnævnelser

24 Personalía m. m.

Med dette nummer
af Vor Bank
sender vi alle bankens
medarbejdere og pensionister
samt disses familier
vore bedste ønsker om
en glædelig jul og
et godt nytår

gustaf *Hoffmann*

Bønderup

Den 4. oktober 1961

mødtes i Hovedsædet femten unge medarbejdere uden kendskab til elektronisk databehandling. Deres opgave var at finde ud af, om EDB var noget for Handelsbanken og i bekræftende fald, hvordan en EDB-løsning skulle formuleres

Der er altså gået fem år, og vi har alle set resultaterne af deres anstrengelser. Vi har fået løst bogføringsproblemet for alle vore filialer og afdelinger (inklusive Brønderslev Filialen, der blev overført til EDB i november). Det er en stor opgave, som herved er løst, og vi skylder at sige vore EDB-medarbejdere tak for vel udført første etape i rækken af EDB-løsninger. Men vi må ikke glemme, at vore medarbejdere i filialer og afdelinger, i Organisation og Revision også har udført et godt stykke arbejde, og vi vil gerne tilføje, at det er gjort i den rette Handelsbank-ånd.

Vi har haft meget få virkelige problemer, blandt andet fordi vore medarbejdere overalt i landet har arbejdet positivt og godt sammen med vore EDB- og organisationsfolk. Derfor vil vi rette en tak til alle vore medarbejdere for deres indsats, der har muliggjort en meget hurtig overgang til EDB-bogføring i banken.

Dette, at vi har al bogføring på EDB, betyder i sig selv en lettelse, men derudover betyder det, at vi har fået megen værdifuld information, som ikke har kunnet skaffes frem med vort hidtidige bogføringssystem. Vi kan daglig følge dispositionsmarginen, vi kan daglig se, hvor mange kreditter og lån der er

indfriet, og hvor mange nybevillinger, der har fundet sted over hele landet, ligesom vi kan følge bevægelserne i indlån og udlån fra dag til dag for blot at nævne nogle af de oplysninger, vi kan få. Alt dette har naturligvis den største betydning for bankens ledelse.

Men, som anført er det kun en begyndelse. Mange andre og tidkrævende opgaver venter på deres løsning. Som

en af de første kan noteres Depot, hvortil programmerne nærmer sig færdiggørelsen. Også til gennemførelsen af depotløsningen må vi trække på vore medarbejdere, og vi håber også denne gang, at vi ikke kalder forgæves på deres positive medvirken til løsning af en opgave, der vil give en væsentlig lettelse i det daglige arbejde og en betydelig bedre service over for vore kunder.

A. Bagge-Petersen

Vor mand i Brasilien

Arne R. Visser

Fra og med den 1. november 1966 er Handelsbanken også med i billedet i den måske vigtigste by i Latinamerika, São Paulo. Vi har oprettet et »representative office«, der ledes af Arne R. Visser, som i flere år på fortrinlig måde har varetaget Svenska Handelsbankens interesser i Brasilien. Vi har ved dette skridt yderligere udbygget det samarbejde, som manifesterede sig ved oprettelsen af Nordfinanz-Bank Zürich, således at hr. Visser nu repræsenterer begge Handelsbankerne.

Hvad er et »representative office«?

Direkte oversat betyder det jo repræsentationskontor, og der er således ikke tale om, at vi har oprettet en filial, og kontoret kan ikke som Nordfinanz-Bank Zürich udføre egentlige bankforretninger. Derimod er kontoret et kontaktorgan for banken og et serviceorgan for vore kunder.

Kontaktorgan

Kontaktvirksomheden består blandt andet i, at vore korrespondentbanker kan blive besøgt hyppigere, end tilfæl-

det har været. Der er dels tale om regelmæssige rutinebesøg, og dels kan der ved eventuelle opståede problemer i forbindelse med en konkret sag med en bank på stedet hurtigere og måske bedre findes en løsning ved en gennemdrøftelse af problemerne i stedet for en ofte langvarig korrespondance.

Serviceorgan

Efterhånden har flere danske virksomheder etableret datterselskaber i Brasilien, og disse vil nu kunne benytte kontoret som rådgiver i finansielle sager. Selvfølgelig vil også danske forretningsfolk, som er på rejse dernede, kunne indhente værdifulde oplysninger om de meget indviklede brasilianske import- og toldforhold, som ofte ændres.

Om disse ting indberetter kontoret tillige til vort Udlandssekretariat, så snart der sker noget nyt, og vi er nu langt bedre i stand til fra København at rådgive vore kunder herhjemme end tidligere, hvor vi ofte har måttet vente på, at meddelelse om ændringer kom til vor kundskab ad forsinkende omveje.

Hvorfor São Paulo?

Man kunne spørge, hvorfor det netop er i São Paulo, vi har valgt at placere vort første repræsentationskontor, og ikke i de vigtige finanscentre såsom London eller New York. Svaret er ganske ligetil, idet vi med bankerne i sidstnævnte byer har så hyppige personlige kontakter, at vi med de moderne kommunikationsmidler hurtigt kan få forbindelse med den rette mand i den bank, hvormed vi skal have løst en sag, eller hvorfra en oplysning skal indhentes.

Der er heller ikke så stort behov for et serviceorgan for vore kunder i f. eks. London eller New York som i Latinamerika. I disse byer står vore gode korrespondenter med glæde til rådighed for vore kunder, som vi har forsynet med et introduktionsbrev.

Der er selvfølgelig andre store byer i Latinamerika, f. eks. Buenos Aires og Mexico City, men der er gode grunde til, at São Paulo er blevet foretrukket: Man vil af et landkort se, at byen er ret centralt beliggende i verdensdelen. Ganske vist ville det måske rent umiddelbart lyde mere spændende, om repræsentationskontoret lå i Rio de Janeiro (med de hvide badestrande og det muntre liv), men São Paulo er nu engang Brasiliens vigtigste industri-, handels- og finanscentrum og for øvrigt landets største by.

Byen, der har knap fem millioner indbyggere, er den by i verden, der vokser hurtigst, og skyskraberne skyder op som paddehatte. Omkring hundrede brasilianske banker har deres hovedsæde dér, og selv mange regionalbanker fra Brasiliens øvrige delstater har filialer i São Paulo, hvor også flere internationale banker har store filialer, f. eks. Bank of London and South America, First National City Bank og Hollandsche Bank-Unie for blot at nævne nogle af de mest kendte.

Ved valget af repræsentationskontoret har det foruden beliggenheden naturligvis også spillet en stor rolle, at Brasilien er Danmarks vigtigste handelspartner i Latinamerika. Tænk blot på al den brasilianske kaffe, vi drikker. Hovedparten af kaffen udskibes fra São Paulos havneby, Santos, og importen her til landet androg i 1965 kr. 239 mill.

Kaffebranchen, som nok er en af de vanskeligste, har særdeles indviklede betalingsarrangementer, og der sker hyppigt ændringer. Det er jo derfor en indlysende fordel, at vor mand i São Paulo i løbet af et par timer kan indfinde sig i branchens »nervecentrum« og rapportere hjem samme dag.

Anden virksomhed

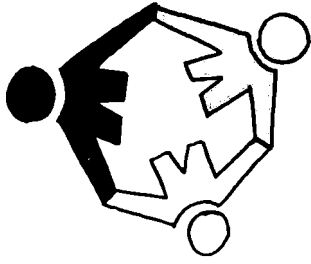
Foruden São Paulo og omegn samt Brasilien udgøres hr. Vissers operationsfelt af de øvrige lande i Latinamerika, hvortil han ofte foretager rejser med specielle formål. Der er således mulighed for, at han sammen med en af vore kunder, som måske ikke mestrer spansk og portugisisk, kan ledsage denne på rejser i Latinamerika, dels for at fungere som tolk og dels for at bistå med gode råd.

Handelsbanken har en anden direkte interesse i Latinamerika. Vi er aktionær i ADELA, som er et ret nystartet investeringselskab med en aktiekapital på næsten \$ 40 mill. Formålet med dette selskab er at investere i private erhvervsforetagender i Latinamerika. Repræsentationskontoret er i nær kontakt med ADELA, som man stiller store forventninger til, og vi føler derved en nærmere tilknytning til dette investeringselskab end blot dette at være aktionær.

F. Lumbye, Udlandssekretariatet.

Sao Paulo

leasing

en ny vej til anlægs- finansiering

af direktør,
cand. jur.
E. Haxvig

NORDANIA LEASING A/S

Bestyrelse:

Direktør, civilingeniør Sigurd Pedersen

Civilingeniør Christian Arnstedt
Kammerherre, kabinetssekretær
M. Olufsen

Direktør, civilingeniør C. Hill-Madsen
Professor, dr. jur. Thøger Nielsen
Direktør K. W. Bruun
Advokat Preben Scheel

Direktion:

Cand. jur. E. Haxvig

● Den 18. november stiftedes Nordania Leasing A/S under stor opmærksomhed fra pressen og offentligheden. Indtil denne dag havde planerne været mørklagte i det omfang, det var muligt. Ikke alt har kunnet mørklægges, f. eks. brevveksling med offentlige myndigheder, bestilling af brevpapir o. s. v. Efterhånden som startdagen nærmede sig, slap mere og mere ud. Risikoen var vel heller ikke så stor på dette tidspunkt, en overhaling af andre lod sig næppe gøre med kort varsel. Bag Nordania Leasing står Aktieselskabet Kjøbenhavns Handelsbank, F.L. Smidth & Co., et datterselskab af Hambros Bank, London, og en international kæde af leasing selskaber repræsenteret af Interlease S. A., Luxemburg.

Tiden siden selskabets start har været anvendt til tilrettelægning af det daglige arbejde, men i allerhøjeste grad også til mange møder med interesserede virksomheder, og det såvel virksomheder, der ønsker at lease en maskine, som salgsvirksomheder, der ønsker at tilbyde sine kunder leasing og derved opnå en forøgelse af omsætningen.

Men hvad er leasing? Leasing betyder simpelthen leje eller, om man vil, en form for finansiering.

Leasing bygger på den grundtanke, at det er brugsretten - og ikke ejendomsretten - der er grundlaget for fortjeneste.

Hvis f. eks. en industrivirksomhed ønsker at anskaffe en maskine, kan den - i stedet for at anvende sin driftskapital eller udnytte sine eventuelle lånemuligheder til investeringen - anmode Nordania Leasing om at købe maskinen kontant hos leverandøren og udleje den til industrivirksomheden over en aftalt årække svarende til maskinens økonomiske levetid. I stedet for at skulle investere et større beløb i køb af maskinen opnår lejeren at kunne udnytte brugsretten mod at betale en beskeden månedlig leje, der kan fradrages i skatte-regnskabet som driftsudgift. Leasing selskabet opnår i løbet af leasingperioden at få den investerede kapital hjem igen med tillæg af renter og administrationsomkostninger. Leasing selskabet har som ejer af maskinen retten til de skattemæssige afskrivninger. Leverandøren opnår et kontantsalg i stedet for en udestående fordring.

En salgsvirksomhed kan naturligvis også rette henvendelse til Nordania Leasing for at opnå en rammeaftale om, at Nordania Leasing vil være villig til at tilbyde kunderne leasing. Det er vel

navnlig på denne måde, leasing tanken vil få stor udbredelse.

Leasing vil uden tvivl få stor betydning for industriens rationalisering. Det bliver nemmere at udskifte maskinparten. Leasing er imidlertid ikke et universalmiddel, der kan løse alle vanskeligheder. Hvis en virksomhed på grund af for lille egenkapital eller driftskapital har svært ved at opnå en tilstrækkelig sund og økonomisk drift, vil et leasing selskab næppe træde ind i billedet; leasing selskabet løber jo risikoen for at få den brugte maskine tilbage i utide. Leasing selskabet må derfor undersøge brugerens nuværende økonomi og forsøge at skønne over hans fremtidige økonomi, inden man går ind i forretningen, da den i leasingafgiften inkalkulerede rente ikke er tilstrækkelig til at bære tab forårsaget af brugerens manglende evne eller vilje til at betale leasingafgiften.

Leasing har for så vidt været kendt i Danmark i nogle år, f. eks. inden for kontormaskiner og automobiler i form af »operating leasing«, hvor en kapitalstærk produktions- eller salgsvirksomhed udlejer direkte til sine kunder, ofte med kort opsigelsesret. Nordania Leasing's virksomhed henhører til »financial leasing«, hvor en trediemand - Nordania Leasing - indtræder som det finansierende led med uopsigelighed, men også lavere leje til følge.

I den korte tid, Nordania Leasing har eksisteret, har selskabet allerede modtaget mange henvendelser, især fra salgsvirksomheder, der gennem leasing vil have mulighed for at forøge omsætningen og endda som kontantsalg.

Henvendelserne har vedrørt autovaskemaskiner, industrivaskemaskiner, maskiner til plastikindustrien, kontormaskiner, computers, mejetærskere, værktøjsmaskiner, maskiner til teglværksindustri, tekstilfabrikker, fiskeindustri og bogtrykkerier samt lastbiler, skibe m. v.

Nordania Leasing er nu så småt ved at have fundet sine egne ben. Det er et interessant arbejde at være med i, og det bliver spændende at se, hvordan leasing vil udvikle sig. Også bankens medarbejdere vil blive inddraget i problemerne, navnlig vil skrankepersonalet blive udsat for mange leasing spørgsmål fra bankens kunder. Nordania Leasing's personale, der i øvrigt indtil videre er identisk med personalet i International Factors A/S, er naturligvis parat til at hjælpe og drøfte alle leasingsproblemer med bankens medarbejdere.

AALBORG

*shows
the way ...*

Handelsbanken har åbnet filial i Aalborg

Aalborg er kendt som Danmarks muntre by - stedet, hvor folk kan more sig. Der udfoldes stor aktivitet for at gøre byens navn kendt ude omkring, ikke kun i Danmark, men i hele verden, og mon ikke det er lykkedes at slå byens motto fast: Aalborg viser vej. Dette motto har sammen med det gamle: Prudentia et Constantia - klogskab og fasthed - kendetegnet byens udvikling gennem århundreder.

Aalborg har altid været en driftig handelsby og var indtil begyndelsen af 18-hundredtallet Danmarks tredjestørste by. Da Norge skiltes fra Danmark - og Aalborg fra sin største handelspartner - blev byen imidlertid i størrelsesmæssig henseende passeret af Århus og Odense. Aalborg tabte dog ikke modet og har siden atter tilkæmpet sig en førerstilling inden for dansk erhvervsliv - ikke mindst takket være industrien.

En af Aalborgs allerkendteste ambassadører er i dag: Rød Aalborg, men den står ikke alene. I Aalborg findes nogle af landets største virksomheder, her skal blot nævnes: Aalborg Værft, C. W. Obel, Cementfabrikkerne og De forenede Tekstiltfabrikker. Disse stor-industrier har i vid udstrækning præget byens udvikling og gjort Aalborg til det centrum, den er

i dag - både i handelsmæssig, kulturel og administrativ henseende, og industrien er skyld i, at havnen ved Aalborg og Nørresundby i dag er landets næststørste.

Aalborg Havn omtaltes allerede i den første nordiske turistfører som Europas Nordhavn. Denne betydning som udfaldshavn mod nord har byen beholdt, og der foreligger i dag planer for endnu en havn lige så stor som den nuværende.

Der bor i dag 90.000 mennesker i Aalborg, og indbyggerantallet truede indtil for nylig med at sprænge byens rammer. Problemet blev løst ved at sammenlægge Aalborg kommune med Nr. Tranders kommune øst for Aalborg. I den nordlige del af den tidligere Nr. Tranders kommune opføres en helt ny by, som om 15-20 år vil rumme 20.000 indbyggere.

Aalborgs opland er imidlertid langt større end de nævnte 90.000 indbyggere. Handelsmæssigt set er Aalborg centrum for et område, der strækker sig fra Brønderslev i nord til Hadsund i syd. Det er et stort opland, hvis 225.000 mennesker jævnligt har ærinde i Aalborg.

Aalborg er som nævnt Nordjyllands centrum - stedet, hvor man handler, hvor man morer sig - det er her, det

sker. Det nyeste slogan lyder: »Tag til Aalborg på brudefærd.« Alle skal til Aalborg, og dette har medført en vældig trafik i området, hvor broen mellem Aalborg og Nørresundby er landets mest befærdede vejstrækning. - Store trafikale problemer - som løses. Motorvejsprojekter er på tegnebrættet, og en vej-tunnel under Limfjorden er under bygning. Også på luftfartens område viser Aalborg vej, idet Rønne og Aalborg var de to danske byer, der først fik fast rutefly-forbindelse til København.

Aktiviteten giver sig også udslag på andre områder. Aalborg har lige fået sit ingeniørakademi, og for kort tid siden indviedes det nye seminarium. Inden for få år vil Aalborg kunne smykke sig med titlen universitetsby. Endvidere er man i fuld gang med at opføre tre nye hospitaler.

Onde tunger siger, at Aalborg er lige så ukulturel, som den er ligeglad - det turde hermed være afkræftet.

Kultur og tradition er en del af bybilledet med Jens Bangs Stenhus og gaderne med de maleriske, gamle, skæve landsbyhuse. Der er noget kosmopolitisk over kontrasten mellem de gamle kvarterer og skyskraberne, fabrikksskorstenene og neonlyset. Jo - Handelsbanken er kommet til Nordjyllands storby. N.B.

Tirsdag den 18. oktober 1966 holdt Handelsbanken sit indtog i Aalborg med åbningen af vor filial nr. 211 – og det blev en festlig dag.

Direktør Glashof og bestyrelsens formand, højesteretssagfører Bech-Bruun,

ejendomsdirektør Kryger, kontorchef Guldmann samt arkitekt Torben Hansen var kommet fra København.

Som første punkt på dagen afholdtes en reception for de ved filialens indretning deltagende virksomheder. Ejen-

domsdirektør Kryger bragte en tak til de implicerede arkitekter og håndværksmestre og overdrog derefter filialen til filialdirektør Arne Christensen, der takkede for de smukke lokaler, bragte en hyldest til den driftige by Aalborg og sluttede med ønsket om, at filialen på en naturlig måde måtte glide ind i bybilledet.

Der var livlig aktivitet dagen igennem, og alle besøgende blev budt på vin og kransekage, frugt og tobak m. m. Allerede fra den tidlige morgen indfandt gratulanterne sig, heriblandt direktionerne for byens pengeinstitutter og realkreditinstitutter, repræsentanter for bystyret samt mange andre.

I øvrigt strømmede det dagen igennem ind med blomster, gaver og lykønskninger, og filialen modtog lykønskningstelegram så fjernt fra som Hong-Kong.

Vi bringer her og på næste side billeder fra filialen, som nu er ude i det daglige arbejde til gavn for by og land.

Livlig aktivitet før åbningen.

Filialdirektør Arne Christensen overrækker blomster til filialens første kunde, fru Wøhlk, der gav åbningsdagen en charmerende optakt.

Der sælges indlån. De ekspederende ved skranken er fra venstre: elev Mogens Pedersen, assistent Svend Erik Jensen og assistent, frk. Esther Hansen.

Travlhed ovenpå åbningsdagen. Fra venstre: assistent H. H. Zeeberg, assistent, frk. Esther Hansen, og souschefen, kontorchef Michael Jørgensen.

Filialdirektørens kontor.

Foreningen NORDENS 37. handels- og bankkursus

Af fuldmægtig Henning Clausen,
Remburs-Afdelingen

Kursus blev afholdt i Norge fra 12.-16. september og var arrangeret af den norske forening Norden i samarbejde med Den norske Bankforening, Norges Handelstands Forbund, Norges Industrieforbund og Norges Dederforbund.

Deltagerne var i hele kursusperioden indkvarteret på Voksenåsen, Norges nationalgave til Sverige. Stedet, som ligger i umiddelbar nærhed af Voksenkollen station på Holmenkollenbanen, er et enestående smukt beliggende hotel med udsigt over byen og fjorden, ligesom bygningerne er moderne og smagfuldt indrettede og udstyrede.

Kursus omfattede i alt 26 deltagere: 2 fra Finland, 9 fra Norge, 4 fra Sverige samt 11 fra Danmark. Deltagerne var sammensat af repræsentanter fra de store erhvervsvirksomheder, såsom F. L. Smidth & Co., Magasin du Nord, Det kongelige Landhusholdningsselskab, bryggerierne og bankerne.

Kursusprogrammet omfattede i første række følgende foredrag:

NORGES NÆRINGSLIV

Statssekretær Sigmund Kjos.

NORGES INDUSTRI

Direktør Reidar Kaarbø.

NORSK BANKVÆSEN

Direktør Kaare Petersen.

GLIMT FRA NORSK SKIBSFART I DAG

Søfartshistorikeren Birger Dannevig.

De meget højt kvalificerede foredragsholdere forstod på en glimrende måde at give os et godt indblik i Norges erhvervsliv. Det vil sikkert føre for vidt her at foretage selv en kort gennemgang af de enkelte foredrag, men det skal dog her nævnes, at samtlige foredragsholdere, foruden at give os en redegørelse for udviklingen inden for de forskellige erhverv siden krigen, også søgte at belyse de muligheder og problemer, der ligger forude.

Det fremgik ikke alene af foredragene, men også af de samtaler jeg havde med ledende erhvervsfolk, at der i Norge er ved at være en positiv stemning for en tilslutning til det europæiske fællesmarked. Der er i Norge som i Danmark delte meninger om tidspunktet, men man fulgte interesseret debatten i Danmark om et eventuelt fælles nordisk initiativ. Det altoverskyggende problem for de norske banker er ændringen af bankstrukturen – bort fra de mange alt for små banker. Arene fremover vil også for bankerne i Norge blive præget af sammenslutninger og opkøb af små banker.

Den sidste tids indgreb fra regeringen med hensyn til kreditstramning og bindingsregler for indlånsmidlerne optog også stærkt sindene og blev livligt diskuteret.

Norske banker gør meget for at fremme opsparingslysten. Man søger ligesom i Danmark at skabe interesse for lønningskonti. Man kender ikke begrebet »skattebegunstigede indlånsformer«, men man prøver at tilbyde andre former for indlån, f. eks. de såkaldte »Ferieklubber«. Bankerne i Norge søger også at udbygge filialnettet med smukke og indbydende lokaler, og særligt bemærkede jeg, at Den norske Creditbank havde søgt at hygge om børnene med vinduesudstillinger af legetøj, særlig indretning af ekspeditionslokaler m. v.

I forbindelse med kurset var der også arrangeret virksomhedsbesøg, af hvilke jeg gerne vil fremhæve: Tandbergs Radiofabrik A/S, Stabburet A/S (en meget moderne konservesfabrik), Saugbrugsforeningens Papirfabrik i Halden og Forsikringsselskabet Storebrand's nye og meget smukke kontorbygning.

Selv om programmet var meget stramt, så blev der dog tid til nogle få og hastige kulturelle indslag, således besøgte vi Edvard Munch museet, Norges Søfartsmuseum, og Kon-Tiki-museet.

De danske deltagere har samstemmendt givet udtryk for stor tilfredshed med kurset. Man finder, at det var vel tilrettelagt og gennemført med forbilledlig præcision, samt at indkvartering og bespisning har været bedst tænkelig, sidstnævnte lejlighedsvis overdådig. Man har følt sig velkommen, hvor man kom, og som noget særdeles positivt vil man erindre sig den gæstfrihed, hvormed organisationer og virksomheder modtog deltagerne og den beredvillighed og åbenhed, hvormed fremtrædende erhvervsfolk fremlagde problemer og besvarede spørgsmål.

Ny underdirektør

Kontorchef E. Nyeboe er pr. 1. januar 1967 udnævnt til underdirektør.

Hr. Nyeboe, der er chef for bankens Juridiske Kontor, er 53 år gammel og blev ansat i banken i 1929.

Ny afdelingsdirektør

Kontorchef Henning Gade er udnævnt til afdelingsdirektør for City Afdelingen. Henning Gade, der er 40 år, blev i 1947 ansat i banken. Efter at have gjort tjeneste i såvel Hovedsædet som afdelinger blev han i 1962 udnævnt til souschef i Administrations-Afdelingen og i fjor til leder af City-Afdelingen.

En lille nisse kørte med tog og bil fra by til by, og overalt han hørte om bankens gode ry.

... en rejsebeskrivelse

Små nisser er altid meget nysgerrige, og vor lille husnisse i banken har i den seneste tid huseret i bygningskontoret for her at finde ud af, hvad der i grunden foregår rundt omkring og berettiger til sloganet: »Altid med i billedet.»

Nissen har rodet mellem tegninger og planer, og han har – inspireret heraf – foretaget en lille rundrejse.

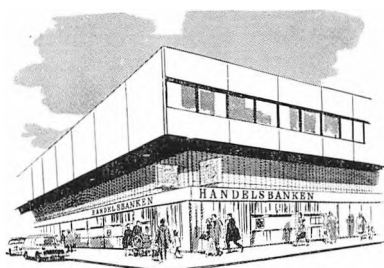
Efter at være kommet hjem med et væld af indtryk, er han blevet klar over, at det sikkert ikke kun er ham, som ikke har været tilstrækkeligt orienteret om, hvad der er sket i det sidste år, og derfor har han sendt »Vor Bank« følgende beskrivelse.

Ude på BELLAHØJ ved højhusene har banken i et tidligere bageri med assistance af arkitekt Torben Hansen indrettet en lys og venlig afdeling. Indvielsen fandt sted i januar, og afdelingen har allerede godt at bestille.

RØDOVRE CENTRET! Hvem kender ikke dette hypermoderne forretningscenter? Selvfølgelig har banken også fået en afdeling her. Indretningen er forestået af arkitekt Ole Hagen. Det var fra Centrets side bestemt, at alle forretninger skulle åbne på den samme dag. Åbningsdagen blev bestemt til den 1. april. Som altid er det meget svært at få alt til at klappe til en bestemt dato,

men efter at alle havde ydet en ekstra indsats, kunne direktør Glashof den 1. april overdrage en færdig bank til bestyrer Ramsbøll. Afdelingen er stort

anlagt, publikumarealet kan rumme et par hundrede mennesker, og døgnboxen kan tage indtil 600 tasker.

Et lille smut op ad Strandvejen og på den anden side af VEDBÆK havn på strandsiden ser man atter Handelsbanken. I en tidligere manufakturforretning har arkitekt Hjort Andreasen ind-

rettet en nydelig lille afdeling. Man lægger især mærke til de smukke farver. Afdelingen sorterer under bestyrer O. Meyer i Nærum. Ved ejendommen findes de fornødne parkeringspladser, og efter arbejdstids ophør har personalet mulighed for en dukkert i det herlige

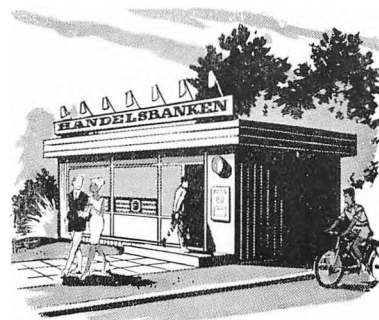
Øresund. Det skulle forhåbentlig være de eneste dukkerter der på stedet.

Vi kører videre mod nordvest og kommer gennem Frederiksværk (her er vi ikke med i billedet – endnu) til HUNDESTED, den lille hyggelige by ved Kattegat. Her erhvervede banken en ældre ejendom beliggende midt i byen på Nørregade. Den blev ombygget og indviet den 16. august. Hundested har en god fiskerflåde og nogen industri. En

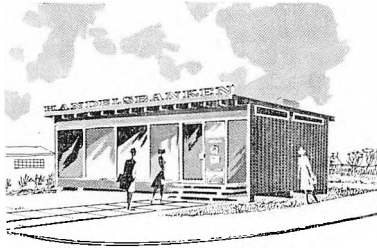
ny havn – den tredje, specielt beregnet på færgerne til Jylland – skal bygges i løbet af kort tid. Desuden forventer man en del fabrikker til byen, så afdelingen skal nok vise sig at have sin berettigelse.

Turen fra Sjællands Odde til EBELTOFT med den nye færge var en oplevelse, kort oplevelse. Der var knapt nok tid til en nisseøl. I den lille idylliske by Ebeltøft har bygningskontoret minsandten anbragt en barak, som tidligere har stået i Nordsjælland. I denne

har Århus Filialen lagt en aflægger. Til beroligelse kan jeg sige, at når aflæggeren er vokset til, flyttes den til en ny ejendom. Det gjaldt åbenbart om at komme til Ebeltoft, samtidig med at den første færge lagde til kaj. Det lykkedes.

Uden for Århus på vejen til Grenå har Aarhus Filialen i EGAA ladet opføre en nydelig træbygning, hvor der midlertidig er indrettet en afdeling. Sjovt nok ligger der lige bag ved en barak, hvor en anden bank senere midlertidigt indrettede sig. Sparekasse mangler heller ikke i kvarteret. Man stiller åben-

bart store forventninger til Egaa, det bliver måske engang »verdens navle«.

Jeg havde ad omveje lyttet mig til, at banken havde købt Kompagnihuset i Aalborg og tog dertil for at se, hvad der var sket. Kompagnihuset stod, hvor en sådan bygning skal stå, men bank – nej. Jeg tænkte: »Den gik altså ikke, Granberg,« og slentrede ned ad gågaden og så på dejlige juleudstillinger med mange nisser. Da jeg kom ud på Vesterbro, hvad strålede mig så i øjnene? Handelsbankens skilt på ejendommen VESTERBRO NR. 99. Atter havde jeg ikke været rigtig orienteret. Jeg listede mig over gaden og så ind i det store smukke og velindrettede lokale. Det er meget stort, men med de sejge og stærke jyder, man har bemanded filialen med, skal

det nok vise sig, at man får brug for pladsen. Filialen, der er indrettet af arkitekterne Arne Kjær og Torben Hansen i forening, blev færdig den 18. oktober og havde ved indvielsen besøg af direktør E. Glashof og bestyrelsens formand, højestretssagfører H. Bech-Bruun.

En lokal nisse fortalte mig, at Handelsbanken havde overtaget Brønderslev bank, men at overtagelsen endnu ikke

havde sat sig synlige ydre tegn, så den venter jeg med at kigge på til næste gang, jeg gør Jylland.

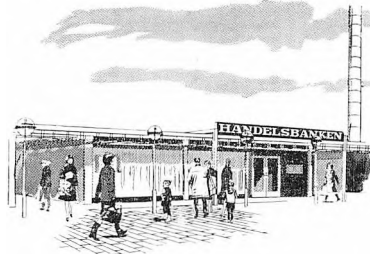
Træt af at rejse og overvældet af nye indtryk fløj jeg fra Aalborg og hjem til loftet i Holmens Kanal, hvor jeg tog mig et par dages tiltrængt hvil.

På'en igen!

Ude på Tagensvej i en ejendom kaldet »TAGENSVÆNGE« åbnedes den 4. oktober en fin lille afdeling indrettet af arkitekt Torben Hansen. Afdelingen er nabo til et stort supermarked, og kvarteret er folkerigt. Kunderne strømmer ind.

På Roskildevej i Vridsløselille har banken i nogle år haft et lille kontor i en villa; dette kontor flyttede den 22. november ind i nye lokaler i forretnings-

centret »ALBERTSLUND«. I centret har Landmandsbanken og Andelsbanken i forvejen etableret sig, og Albertslund Sparekasse åbner om kort tid. Man må håbe, at byggeriet omkring centret må fortsætte med uformindsket kraft. Arkitekt E. Kartholm har stået for indretningen. Afdelingen sorterer under Glostrup Filialen.

På hjørnet af GYLDENLØVESGADE og Nørre Farimagsgade er der rejst plankeværk om det tidligere apotek, og plakaterne på plankeværket fortæller, at her åbner Handelsbanken en ny afdeling. Jeg spurgte en håndværker, når banken åbnede, og han svarede: »Den 15. december – de vil gerne have julehandelen med.«

Fortroligt

Har De nogensinde haft lejlighed til at se bankens lager af værdipapirer, hvælvingen? Jeg har aldrig kunnet finde

ud af, hvor mange mennesker der gik og flyttede rundt på papirerne, thi de var sjældent synlige ret længe ad gangen mellem de store stabler. Et centralt beliggende sted i byen er man ved at slutte indretningen af en centralboks til afløsning af hvælvingen. Her vil alle let realisable værdipapirer blive opbevaret. Da det i mange afdelinger i København og omegn kniber med opbevaringsmuligheder, vil værdipapirer herfra også samles i centralboxen.

Militær hemmelighed

På Frederiksberg slot, på Høvelte kaserne og Almegårds kaserne er oprettet soldaterbanker. Tys, tys.

I al den tid jeg har været husnis i Holmens Kanal, har man talt om Bredgade Afdelingen. Efter at man i sin tid moderniserede den gamle »Gl. Kongevej Afdeling«, lå BREDGADE Afdelingen som flot nummer et med hensyn til dár-

lig indretning, gammelt og slidt inventar. Det er nu slut. Prøv at tage turen om ad Bredgade og se, hvilket smukt »Handelsbank hjørne«, der er kommet. Arkitekt Torben Hansen har haft den rigtige blyant i hånden; resultatet er blevet strålende, selv personalet er tilfreds.

Efter denne Odyssee forsvinder jeg igen, og ingen hører foreløbig fra mig, men bygningskontorets chef må være klar over, at der er en del af de gamle afdelinger, som trænger til en ansigtsløftning. Jo længere I venter, des dyrere bliver det.

Husk: »Altid med i billedet« skal også være »Altid rigtigt med i billedet«.

Idet jeg håber, det manglende ordnes, inden jeg næste gang tager mig en lille rundrejse, sendes alle handelsbankfolk – fra Skagen til Gedser, fra Fanø til Rønne – de bedste juleønsker og forhåbninger om et meget travlt nytår.

Så kom han hjem fra turen,
og træt han om på loftet sank
dog lyk'lig, thi nu havde
han set den hele bank.

Nissen på loftet.

Kunstnerbyen

Turistbyen

Fiskerbyen

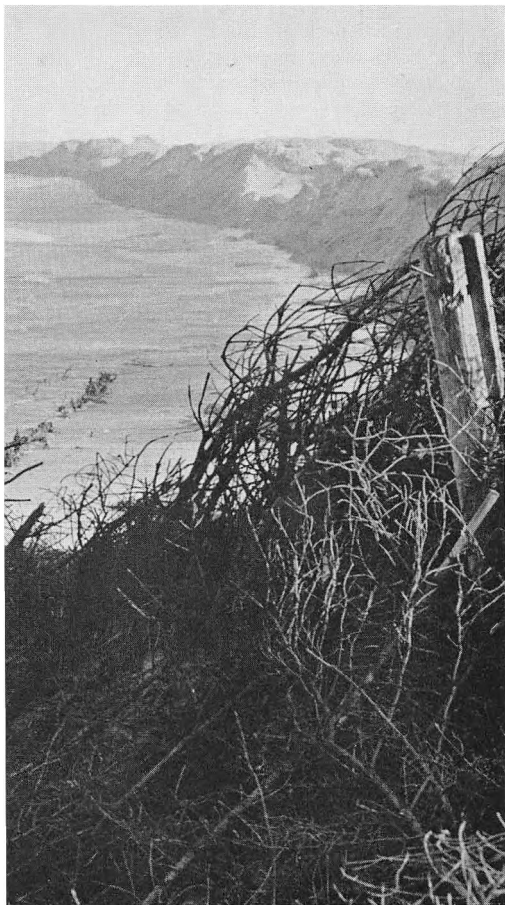
SKAGEN

af kasserer Søren Jørgensen

- En stor tids liv og kunst i Skagen har kastet et romantisk skær over byen, der stadig drager tusinder af mennesker til.

Den mere end 500-årige købstad har på ægte vendelbovis udviklet sig med værdighed. Den ligner stadig ganske godt sig selv: de gulkalkede huse med de karakteristiske hvidrandede tegltage ligger der endnu, og den storslåede natur er næsten uberørt. Havet og klitterne leger og brydes i deres evige favntag, det overvældende klare lys forlener alt med et kosmisk kogleri, og fra hvælvet styrter vævre terner sig elegant hovedkulds i dybet efter fangst. Fiskeriet, der tidligere dreves fra åben båd, er blevet til storfangst med træ- og stålkuttere med alskens tekniske hjælpemidler, og det søgående fiskeri betjenes af en storhavn, der er basis for Skagens udvikling og velstand.

Skal man her i »Vor Bank« fortælle læserne om Skagen, må man som det fremgår af overskriften, dele emnet op i tre dele: kunstnerbyen – turistbyen – fiskerbyen, idet man gør sig klart, at der er en stærk sammenhæng.

ia og Michael Ancher.

KUNSTNERBYEN

Som fiskerleje i 1880'erne ville Skagen ikke have adskilt sig synderligt fra de vestjyske fiskerlejer, hvis ikke en kreds af datidens kunstnere havde slået sig ned i byen ved Grenens spids, hvor lyset er stærkere og havet hårdere end andre steder i Danmark.

Naturligvis kunne det ikke undgås, at kunst og kunstnere kom til at præge den stoute skagensfisker, en type, der til gengæld også satte sit præg på kunsten. - Også de kongelige, der gennem mange år havde sommerresidens i Skagen, satte sit præg på kunstnerkolonien og stedets befolkning - uden at skabe nogen form for snobberi.

Den store epoke i skagenskunsten, da byen var midtpunkt for Nordens største kunstnere, var i årene 1870-1910. Da boede der her et halvt hundrede kunstnere, der iblandt flere af Danmarks, Norges og Sveriges bedste. Og mange kunstnere fra andre lande hentede inspiration her.

Denne tid indledtes i virkeligheden af digteren Holger Drachmann. Han begyndte som marinemaler og besøgte Skagen i 1871 for at gøre søstudier. Han var da 24 år.

Han begejstredes af den særprægede natur og kom igen det følgende år, men nu i selskab med den jævnaldrende norske maler Fritz Thaulow, og samme år fik han sin kollega, Carl Locher, herop. I 1873 kom Carl Madsen til Skagen.

Og så kommer vi til sommeren 1874, da Michael Ancher 25 år gammel indledte den store skagenepoke, der for ham skulle vare lige til hans død den 20. september 1927. - I 1875 kom den senere professor ved akademiet, Viggo Johansen, til byen. - Den berømte fyrstemaler og ligeledes senere professor Lauritz Tuxen kom til Skagen som 32-årig i 1876, og mange flere kom til i de følgende år. - Den store norske maler Chr. Krogh gjorde sin entre i 1879. Han var

cand. jur. og havde i flere år studeret kunst i Tyskland. - Han vendte tilbage til Skagen sommer efter sommer og tilførte sine kolleger megen inspiration.

P. S. Krøyer, der var norskfødt, men opvokset i Danmark, var med til at kaste glans over kunstnerlivet i Skagen. Han kom til byen 1882 som 31-årig. Vintrene tilbragte han i København, hvor han havde meget betydelige arbejder, således det store børsbillede. Han var berømt langt ud over landets grænser.

Der kan nævnes mange flere kendte danske og udenlandske kunstnere, der havde tilknytning til Skagen i den periode, men jeg vil slutte med at nævne Anna Ancher. Hun var hotelejer Brøndums yngste datter og var vokset op i den inspirerende atmosfære på hotellet, hvor flertallet af kunstnerne holdt til. Anna Ancher havde tidligt udviklet interesse for tegning og maling og fik undervisning i København. - I 1880 blev hun gift med Michael Ancher, og hendes kunst betegnes i dag som det ypperste inden for skagenskunsten.

Også i vore dage henter mange kunstnere inspiration i Skagen, og af fastboende bør blandt andre nævnes Vald. Secher, Poul Winther og Svend Wiig Hansen. - Sidstnævnte repræsenterede Danmark på biennalen i Venedig og er i dag en kunstner af internationalt format. - Poul Winther, der er 27 år, blev »opdaget« af Svend Wiig Hansen og skildrer ligesom guldalderens kunstnere motiver fra Skagen; men her er det havnens og strandens farvede kugler, korkstykker og net, der er motivet. Poul Winther er trods sin unge alder allerede et stort navn i Danmark og i udlandet.

TURISTBYEN

Skagen blev ifølge sagnet i oldtiden grundlagt af en bonde ved navn Thorkild Skarpæ og hans hyrde Trondr, som byggede det første hus og »opfandt« fiskeriet. Når Skagen er blevet i den grad

en søgt turistby, skyldes dette i særlig grad, at de førnævnte kunstnere åbnede folks øjne for den særegne natur. – I den forbindelse må nævnes, at det »egentlige« fra dengang her stadig er uforandret: havet, stranden, mågeskriget, lyset over Skagen samt blæstens jagen i marehalm og græs.

Netop sådan er det på Grenen. Grenen må man som dansker opleve. Det er en plet på Danmarkskortet, der før eller senere gælder alles mål. På Grenen kan man opleve et enestående vue. Stående på en klittop har man den herligste udsigt til alle sider. Drachmann sagde engang, da han betragtede denne natur:

Var her vin, som her er vand,
var her sukker, som her er sand,
da var det ret et Kanaans land.

Drachmanns grav har en vis tiltrækning på fremmede. Årsagen er nok mest

den særegne beliggenhed for en grav fremfor interessen for hans poesi.

Endnu en kunstner ønskede at blive begravet på dette sted. Det var Betty Nansen. Hun var en ypperlig kunstnerinde, der har beriget mange med sine frembringelser i Frederiksberg Allé – men der er færre, der dvæler ved denne grav.

En yndet aftenur er det at gå langs stranden og betragte de lysende lanterner fra de mange kuttere, der vender hjem til havnen efter dagens fangst. Båd efter båd lægger til ved pier og kaj for at blive lossat. En hær af lossere med alle moderne hjælpemidler står parate, og trucks farer frem og tilbage og bringer bådenes last ind i auktionshallen. Uden for hallerne holder store kølevogne parate til at bringe fisken, hvorhen på kontinentet den skal. – Fiskeauktionen er en oplevelse for sig. For den uind-

viiede er det, der foregår her, en mystisk ceremoni. Auktionarius råber en lang, som regel uforståelig remse af sig, og budene falder fra eksportørerne med næsten usynlige tegn – men i løbet af få minutter er der solgt for mange tusinde kroner fisk.

Den tilsandede kirke er også et yndet mål for turister. Den øde strækning mellem Hulsig og Skagen var i første halvdel af 1700-tallet veldyrket landbrugsområde. Men så begyndte sandflugten, der lagde alt øde. Stormen kulminerede Storebededag den 12. maj 1775, og kirken måtte lukkes. Kirkeskibet måtte senere nedrives, men tårnet blev stående som sømærke og er senere blevet fredet.

I museet, der hedder »Fortidsminderne«, rummes et helt stykke skagenshistorie. Stiltfærdigt berettes her om generationernes kamp mod havet for det daglige brød eller for at redde skibbrudne. Her ses den velsituerede fiskers hjem og den fattige fiskers vrå.

Skagen og gammel Skagen er vidt forskellige, men må alligevel betragtes som samme by. Gammel Skagen ligger på nordsiden og har i årtier ikke gennemgået nogen udvikling. Den regnes for meget eksklusiv, hvad sommer- og ferieliv angår. De årlige redningsøvelser har turisternes store interesse. Det lille samfund virker overordentlig malerisk med sine hoteller, små gulkalkede huse og sommerhuse i et sammensurium drysset ud i klitterne. Her er fred, og folk går uantastede rundt i badekostume, et sted hvor man rigtig kan slappe af. Og så er der solnedgangen, der altid samler en mængde mennesker på stranden.

Ved Kandestederne ligger Råbjerg Mile, der er et veritabelt ørkenområde. Det er vandreklitter, der gennem to århundreder har banet sig vej over landet

Auktionshallen.

fra kysten. Milerne kaldes også for Nordens Sahara.

Når talen er om Skagen som turistby, må man også nævne Skagens museum, der er nabo til det landskendte Brøndums hotel. På museet findes et stort udsnit af skagensmalernes produktion, og der er her skabt en værdig ramme og et værdigt minde om kunstens guldalder i Skagen.

Det havde været rart, hvis man her i bladet kunne meddele, hvad turismen betyder for Skagen i kroner og ører. Dette lader sig imidlertid ikke gøre – det er umuligt at gøre op. Man må nøjes med at konstatere, at turisternes tal skal tælles i tusinder og den erlagte omsætning i millioner.

FISKERBYEN

Den, der bygger på sand, anses i almindelighed ikke for at være blandt de bedst funderede. Dette gælder ikke i Skagen, for her bygger man netop på sand, og det går udmærket. Overalt i byen, hvor man sætter spaden i jorden, arbejder man i det hvide strandsand, og få meter nede siver grundvandet fra to have. På det materiale har Skagen gennemgået en udvikling, hvis tempo kun få byer herhjemme kan måle sig med.

Skagen har vokseværk, en ganske speciel lidelse, der adskiller sig væsentlig fra det vokseværk, så mange af vore gamle byer lider af – idet Skagen er en by med mere »opvand« end opland – hvad man på ingen måde beklager.

Skagens eksistens er betinget af havet og dets rigdomme. Byens fiskerihavn er den største i Danmark. Her rører sig et pulserende liv døgnet og året rundt. Bygning af havnen blev påbegyndt i 1905, og indvielsen blev foretaget i 1907 af Kong Frederik VIII.

Byens puls, byens nerve, byens hjerte er havnen. Det er her, det sker. Hele

byens liv står og falder med havnens aktivitet. – Er der små tider for de butikshandlende, hører man altid det samme omkvæd: »der er ingen fiskeri« eller »det er ikke havvejre«.

Havnens smukkeste bygning er havnebygningen, der sammen med de gamle karakteristiske fiskerhuse giver havnen sit særpræg. – Men dominerende er efterhånden de store nye fiskeauktionshaller. Store nye filet- og konservesfabrikker skyder også frem. Skibsværfterne, maskinfabrikkerne og vodbinderværkstederne udvider voldsomt – jo, der sker noget på havnen.

I denne forbindelse kan nævnes, at der i 1965 blev foretaget 71.000 landinger af fisk. Der er i Skagen indregistreret ca. 500 fartøjer til en værdi af 100 mill. kr.

I 1965 blev der i Skagen ilandbragt fisk til en værdi af 158.095.000 kr. sva-

rende til en vægt af 246.534.000 kg. 90% af fisken går til eksport enten straks eller i forædlet form som konserver.

Udviklingen indenfor fiskeriet har bevirket, at mange unge mennesker er flyttet til byen. – Selv om Skagen er en gammel by, er den alligevel en ung by, hvad gennemsnitsalderen angår. Mange er stadig i deres bedste alder og tjener penge, hvilket bevirker, at byens sociale udgifter er små i disse år.

Men i Skagen hviler man ikke på laurbærene. Fiskerne er parate til indsats – og det kan nævnes, at der i de første 9 måneder af 1966 er tilført kutterflåden 11 nye fartøjer til en værdi af 15 mill. kroner.

Midt i denne udvikling tog Handelsbanken i sommeren 1964 til huse i en af de smukkeste bygninger i Skagen – byen, hvor to have og alverden mødes.

Kontorchef Olsen ved Storm P's arbejdsbord, hvor så mange vidunderlige ideer blev undfanget.

På redaktionens
opfordring fortæller
fhv. kontorchef
Anders Olsen om

et år som pensionist

For godt og vel et år siden overgik jeg i pensionisternes række efter mere end halvtreds års tjeneste i banken.

Det er – og det, tror jeg, gælder for alle – med vemod, man forlader sin stilling efter så mange års forløb. Man føler sig på en mærkelig måde overflødig og synes, at man nu alene har minder tilbage at leve på – og hvor gode disse minder om banken og ens kolleger end er, spørger man sig selv, om man overhovedet kan få tiden til at gå. Vel at mærke uden at blive en utålelig belastning for sin familie – og helst også på en sådan måde, at man føler stadig at have et livsindhold.

For mit vedkommende kom hertil, at jeg slet ikke følte mig så gammel og affældig, at jeg kunne tænke mig ikke mere at skulle bestille noget. Hvad andre

tænkte i så henseende, ved jeg naturligvis ikke – men i hvert fald ét menneske syntes ikke, at jeg var moden til en ren pensionisttilværelse, og det var pensioneret vicedirektør i banken Kristian Jacobsen. Han tilbød mig et hverv som forretningsfører for Robert Storm Petersens Museum. Vicedirektør Jacobsen, der var svoger til Storm Petersen, er formand for museets bestyrelse.

Hvervet består blandt andet i, at jeg i ca. fire timer hver dag skal opholde mig i og passe museet. Dette er foreløbig indrettet i Storm Petersens tidligere villa på Asgårdsvej, men skal senere flyttes til det såkaldte Møstings hus, når Frederiksberg kommune får genopført dette dejlige, gamle hus, som tidligere lå ved siden af Rialto biografen, men er nedrevet og gemt i alle sine

bestanddele. Museet skal så åbnes for besøgende. Som forholdene er nu, kommer der ikke besøgende på museet, men dette ligger dog ingenlunde stille hen.

Storm Petersen var som bekendt en særdeles flittig mand, og han har efterladt sig ca. 70.000 tegninger, en hel del malerier og mange af sine berømte historier. Det er min opgave at holde rede på dette kæmpemæssige materiale. Det ville være forholdsvis let, hvis tegninger m. v. lå ubenyttede hen – men det gør de langt fra. Der udgives hvert år et betydeligt antal hæfter og bøger med Storms tegninger og historier, og utallige firmaer benytter Storms materiale til reklamer, tryksager o. s. v. Forlagene, firmaerne – og for resten også fjernsynet – henvender sig hos mig på museet og anmoder om et eller andet til et bestemt formål – en tegning, en vittighed, en lille historie – hvorefter jeg må tage mig af det videre fornødne. Ikke mindst sørge for, at udlånt materiale kommer tilbage til museet – og tilbage på den rigtige plads.

Det er et ikke uinteressant hverv. Jeg føler, at jeg udretter noget, jeg forbedrer min økonomi – og jeg giver min kone nogle timer, hvor hun ikke behøver at sidde og se på mig.

Banken glemmer jeg imidlertid ikke. Så godt jeg kan, følger jeg med i, hvad der sker i banken – og en del pensionister, deriblandt jeg, mødes den første onsdag i hver måned. Vi spiser en beskeden frokost, udveksler hvad vi har af nyheder om banken – og om alle mulige andre ting – og hygger os i øvrigt ved at tale sammen om gamle dage i banken.

Mit første år som pensionist har som følge heraf formet sig ikke alene anderledes – men også betydelig mere interessant og livsbekræftende, end jeg havde ventet og håbet.

Andersens planer

Vi har haft en betydelig leverance til et offentligt byggeføretagende et halvt hundrede kilometer inde i landet. Der skulle være indvielse, og i det gode vejr besluttede Andersen og jeg os til begge at tage mod invitationen. Det er ikke, fordi det er særlig vigtigt, at vi kommer – og det var slet ikke vigtigt, at vi kom begge to, men undertiden skal man bryde af og tage den afveklung, som bydes.

Desuden er der det ved bilkørsel, at man har de bedst tænkelige betingelser for en rolig og eftertænsksom samtale. Kørslen skal passes, og det giver en undskyldning for ikke at svare straks, og øjnene skal hæftes vel vejen, hvorved minespillet, som ellers forræderisk kunne afsløre ens tanker, skjules for medpassagerer.

Da vi var vænnet af fjordbakkerne og vognen spanet hen ad den tørre, men revnede asfalt i den let disede forårsluft, spurgte jeg Andersen, hvad han havde haft ud af sit kursus på Egelund. Jeg ved ikke, om spørgsmålet kom bag på ham, men i hvert fald svarede han ikke prompte. Jeg lod ham sunde sig, medens jeg selv tog mig af et par sving op ad en bakke. Det gav mig en dejlig fornemmelse af vognens vægt og hestekræfter, der var afpasset i nøje indbyrdes balance, medens vi gik gennem svingene.

»Jeg tror«, begyndte han, »at vi har noget at lære Nødvendigheden af en klar organisationsplan og af en fastlagt politik på alle områder var noget af det, der stod mig klart, da jeg kom hjem.«

Andersen udlybde det med organisationsplaner lidt og sagde, at der måske hos os for tiden næppe var mere, end vi kunne overse, uden at vi behøvede at gribe til noget, som vel var nødvendigt i de store virksomheder, men han mente alligevel, at vi – ved lejlighed – skulle se at få klare vor organisation.

Jeg grædede lidt ad den modgående trafikant, og det opfattede Andersen

åbenbart som møntet på ham, for han gav sig til at forsvare sit synspunkt med, at en voksende virksomhed som vor måtte gøre sig klare forestillinger om den fremtidige udvikling og om de krav til vor organisation, som ville melde sig efterhånden.

Efter nogen tavshed sagde Andersen, at en fastlagt politik på de forskellige områder som kunder, leverandører, personale, kvalitet o.s.v. ville være en støtte for medarbejderne, der ville kunne optræde mere selvstændigt. Han ville ikke påstå, at vi var så stort et foretagende, at vi ligefrem behøvede at udgive skrifter om, hvordan vi ønskede at drive vor lille butik, men han var dog overbevist om, at det var meget nyttigt at få gennemarbejdet de retningslinjer, vi arbejdede efter. Som altid er Andersen en udmærket advokat for sine synspunkter: Stærk i det saglige og tilbageholdende i formen – ja næsten undskyldende i sin fremførelse. Trods dette var der noget i det, han sagde, som bekom mig lidt ilde, og jeg slog derfor ind på et andet emne. Dette lød i hvert fald i mine ører lidt for teoretisk, og Andersen er egentlig ikke nogen upraktisk mand.

Ved receptionen traf jeg på en af de lokale folketingsmænd. Vi tilhører ikke det samme parti, men i mange lokale spørgsmål har vi haft et udmærket sagligt samarbejde. Da han skulle til et møde i min by om aftenen, fik han kørelejlighed med os hjem. Andersen førte vognen, og vi sad på bagsædet og drøftede et aktuelt politisk emne, som jeg fandt, han indtog et forkert standpunkt til. Han gav mig for så vidt ret, men tilføjede: »Det kan ikke være anderledes – sådan er den politik, vi har fastlagt, og det må vi bøje os for inden for gruppen – ellers falder det hele fra hinanden. Skal en stor organisation som vor nå sine langsigtede mål – ja, så må der ikke være for mange improvisationer.« Vi bevægede os endnu et stykke tid rundt i den politiske situation, og hjemturen forløb uden andre interessante bemærkninger.

Men hvad han havde sagt, gav stof til eftertanke.

Min lidt sure reaktion over for Andersens – ganske vist reserverede – interesse

Igennem 3 år var konsul Johan Blom gæst i »Arbejdsgiveren«s spalter. Konsul Blom var et pseudonym – han skrev om mangt og meget, som mange – både gamle og unge – kunne nikke genkendende til. Selv om han måske nok var af den gamle skole, var han lidt af en brobygger mellem det gamle og det nye, og han var positiv over for meget af det nye, som hans meddirektør, Andersen – nu og da lidt ukritisk måske – søgte at bringe ind i hans firma.

Vor Bank har fået lov at bringe denne lille skildring, som også kan passe ind i andre forhold end netop konsulens virksomhed.

for fastlæggelse af organisationsplan og politik i virksomheden kom vel af, at det forekom mig, at de planer, retningslinjer eller vedtagelser, som Andersen var interesseret i, ville tage noget af smidigheden af virksomheden. En ting er, at medarbejderne får deres position og arbejdsvevne styrket, om de har klare retningslinjer at gå efter, men regler binder også den, der fastlægger dem. Vist har jeg en politik at gå efter i behandling af mine kunder, men det er erfaringerne fra et langt liv, at der også må være plads til improvisation.

På den anden side forstår jeg også folketingsmanden, der klart sagde fra over for improvisationen – fordi der var styrke til at nå et stort mål i at følge en bestemt linje.

På mit bord her foran mig ligger et stykke papir, hvorpå jeg i tanker har sidet og tegnet bogstaver, der former ordene »Organisation«, »Mål« og »Politik«. Ordet »Mål« er indtegnet med en ramme med mange kruseduller. Det er et vidnesbyrd om, at jeg i aftes, medens jeg hyggede mig i kontoret, nåede til det resultat, at vi – før Andersen kunne rykke i marken med sin organisation og sin politik – må klargøre os, hvilket mål vi har på langt sigt. Nødvendigheden af at gøre dette klart har egentlig aldrig ligget for tidligere. Det har altid været et spørgsmål om at klare dagen og vejen – ikke så meget at diskutere, hvor vejen fører hen, end sigte diskutere, hvor vi vil hen med virksomheden.

Men er det sådan, at der er grokraft der, hvor der er en klar, langsigtet målsætning?

Hvis jeg besvarer dette spørgsmål bekræftende – så tvinges jeg til at spørge, om en gammel mand som jeg har kræfter og fantasi nok til at sætte det rigtige mål.

Og endelig følger et spørgsmål af moralsk karakter: Bør jeg – i bekræftende fald – hindre andre i at sætte målet for min virksomhed?

Måske burde jeg selv tage på Egelund. Vel taler de unge i mange henseender et andet sprog end vi af den ældre generation, men man har vel lov til at tænke over tingene på sin egen facon indimellem foredragene.

VÆK MED STIVNAKKERNE

Fra Politikens personaleblad »IP« gengiver vi her nogle ganske fortrinlige råd til de medarbejdere (både kvindelige og mandlige), som har meget stillesiddende arbejde og derfor kender til smerter i ryg og skuldre og stivhed i nakken. Der er otte fornuftige afslapningsøvelser, som afspænder muskler og giver nye kræfter – se på den charmerende lille dame og prøv et par af øvelserne. Mærk resultatet – og De får bestemt lyst til at prøve alle otte øvelser, som kun tager få, men helsebringende minutter.

3. Slow-motion er denne øvelses nøgleord. Rejs Dem langsomt op og stræk benene – langsomt – og stræk så hele kroppen højt ud med armene op over hovedet. Ned med armene – og slap af.

4. Her er en tre minutters øvelse, som er bedre end tre nerverpiller. Sæt Dem på kanten af stoen, hvil armene med hænderne løst på knæene og lad hovedet falde forover. Luk øjnene og slap helt af og tæl til 180.

1. Når man skriver meget på maskine, spænder man uvilkårligt nakkemusklene. For at afslappe muskulaturen ruller De først skuldrene langt tilbage, derefter – langsomt – op om ørerne, så frem og nedad. Gentag øvelsen.

2. Her er en øvelse, der gør »av« i stive muskler – det skal den også. Stil Dem op ad en væg og sæt Dem så langsomt ned. Bliv siddende så længe De kan – dog ikke efter fyraften.

5. Lad hovedet rue, hvis De har hovedpine. Først forover – pause – så langsomt med strakt hals mod venstre. Så bagover, til højre og frem. Tre gange til venstre og tre gange til højre.

6. Vejtrækningen er det allervigtigste. De fleste kvinder trækker vejret helt galt. Det rigtige er at trække maven ind, mens De ånder ud, og slappe mave-musklerne, når De ånder ind.

7. Tærne trænger til frihed. Skub skoene af og gør cirkelbevægelser med fødderne højre og venstre om. Ind imellem spiller De med tærne for at fremme blodcirkulationen.

8. Der er mange slags arbejde, der kan udføres i hugsiddende stilling, f. eks. at lede adresser frem fra telefonbogen. Det virker stimulerende på muskler og blodløb - også på Deres omgivelser.

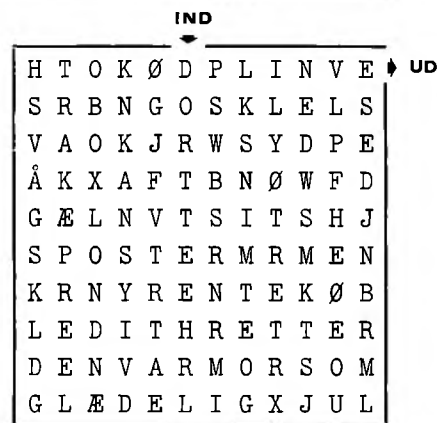
Interesse for Automationen

Bankens Automations-Afdeling har i årets løb været genstand for megen interesse fra folk fra nær og fjern, der beskæftiger sig med elektronisk databehandling. Bankfolk fra Argentina har i adskillige nætter kørt test-materiale på Ottiliavej, man har i nogle måneder haft en bankmand fra Libanon på studieophold, der har været besøg fra vesttyske banker o.s.v., o.s.v.

På billedet viser Automations-Afdelingens daglige leder, hr. Ole Jacobsen, »Reader-sorter'en« til afdelingschef Zenon Hundsdorff, Narodowy Bank Polski, Warszawa.

Der er måske ikke så mange af vore læsere, der har prøvet at gå omkring i en rigtig labyrint. Her har De næsten muligheden for det.

Prøv om De kan komme igennem denne ord-labyrint. De starter ved indgangen med D og staver Dem videre herfra, til De har et færdigt ord, som er sammensat af to mindre ord. Det sidste af disse små ord er samtidig første del af næste sammensatte ord, f. eks. MOTOR-CYKEL-STYR-MAND-SKAB. De skulle meget gerne ende ved udgangen. Lykkes det Dem ikke at komme ud, vil vi ønske Dem en glædelig jul i labyrinten.

Blandt rigtige løsninger, indsendt til VOR BANK's redaktion, Uglemose, senest 6. januar, vil der blive trukket lod om et eksemplar af Hartvig Frisch: Europas kulturhistorie, bd. 1-4.

Fra Viborg Filialens arkiv har vi modtaget denne tegning, der stammer fra 1930'erne. Der er åbenbart intet nyt under solen.

Det er nu smart sådan at kunne bruge tingene uden at man behøver at købe dem . . .

badmintonmesterskaber, hvor HIF var så dominerende. I semifinaler og finaler var det lutter handelsbankfolk, der kæmpede om titlerne. Et stort tillykke til vore badmintonspillere.

Bordtennisspillerne har ikke den sædvanlige succes i turneringerne, men kan til gengæld glæde sig over en stor deltagelse i træningstimerne, så resultaterne skal nok komme igen.

Håndboldspillerne kan - efter mange år - atter glæde sig over at være det førende hold i den københavnske vinterturnering. Det bliver spændende at se holdets kampe i den sidste halvdel af turneringen.

Hele idrætsforeningen hyggede sig den sidste fredag i november med andespil og dans i Karnappen. Denne aften udtrak HIF de medlemmer, der havde taget idrætsmærket inden den 15. oktober. De heldige tolv HIF'ere vil få besked, når »prisen«, en aften med HIF, skal løbe af stabelen. Og imens julesneen nu vil falde, går vi alle i spænding om resultatet af idrætsmærkekonkurrencen om Prins Axels Idrætsmærkepokal.

HIF ønsker alle medlemmer en god jul.

Ærefuld pokal til en HIF'er

På Københavns Funktionær Idræts Unions ordinære repræsentantskabsmøde mandag den 28. november fik HIF's atletikleder Jørgen Pedersen overrakt O. D. Vørsings mindepokal for året 1966.

O. D. Vørsing var en af pionererne i firmasporten og var formand for KFIU fra 1937 til sin død i 1947, hvor klubberne under KFIU ønskede at sætte et varigt minde om ham ved denne mindepokal, der evigt vandrende skulle gives

hvert år for en god lederindsats for såvel sin klub som for firmasporten.

Jørgen Pedersen er det første navn fra HIF, som kommer på denne ærefulde pokal. Den er givet Jørgen Pedersen for sin store indsats for atletikkens udbredelse i HIF og i den københavnske firmaatletik. Den er givet ham for beredvillighed overfor Unionen og andre klubber. HIF er stolt af, at Jørgen Pedersen er tildelt denne hæder, og ønsker hjertelig tillykke.

Her op til jul er der hyggelige rapporter om idrætten i banken. Deltagerantallet i de mange idrætsgrene er særdeles tilfredsstillende. Der trænes med flid af bankens unge mennesker - lige fra jazz-ballet til bordtennis.

Fodboldfolkene overvintrer efter turneringsafslutningens lidt uheldige kampe - en overgang så det ud til, at holdet skulle »toppe«, men sådan gik det ikke. Nu benyttes vinteren til at samle kræfter og til deltagelse i indendørsturneringer, hvoraf den største bliver firmaunionens stævne først i januar måned. Fodboldfolkene har planer om at afvikle den »aflyste« interne fodboldturnering, der plejer at blive afholdt på Brønshøjs baner, med en indendørsturnering i Val-

by-hallen over to lørdage, der skal nok blive mange hold til en sådan turnering, al den stund der kun kræves syv deltagere på et indendørsfodboldhold.

Bridgefolket, der kæmper i vor egen interne makkerparturnering, har i dette efterår set et nyt komethold i toppen. D'herrer Kornerup og Agaard har ledet turneringen hidtil foran de mangeårige urørlige spillere Eigil Hansen og Arne Klausen. Men medens disse linier er i trykken, kan meget ske, da der er endnu et par spillerunder.

Vore badmintonspillere har stadig en enorm bredde og styrke. Sidste udslag heraf var kampene om de københavnske

Det er nu smart sådan at få penge for tingene uden at man behøver at sælge dem . . .

Til fuldmægtige

kasserer Ib West Jørgensen, Ballerup
assistent Leif Dambmann, Brøndby Strand/Vallensbæk
kasserer Elna Borregaard Hansen, Folehave
assistent Evan Olsen, Gammel Kongevej
- Arne Jacobsen, Glostrup/Herstedøster
- Jørgen Grand, Nørrebro Station
- Fr. Strønæs, Ordrup
- C. Tommy Schrøder, Rødovre Centrum/Carlsro
- Heinrich Hansen, Vesterport
- P. Møller Christensen, Aarhus
- Preben Ottosen, Aarhus/Frederiksbjerg
- Henning Knudsen, Aarhus/Holme
- Geert Rasmussen, Esbjerg
- Axel Gøttsche, Nykøbing Fl.
- Finn Willumsen, Odense
- Poul Jespersen, Arbitrage-Afdelingen
- Uwe Weissfeld, Arbitrage-Afdelingen
- Bent Aabye, Automations-Afdelingen
- Knud Erik Hallberg, Automations-Afdelingen
- Kjeld Nielsen, City/Bogholderiet
- Birthe Birch Jørgensen, City/Kassen
- Henning Holgersen, City/Udlån
- Jørgen Holm, Clearingen
- Poul Aagaard Sørensen, Kreditkontoret
- Ellen Levy, Remburs-Afdelingen
- Vibeke Sinding, Remburs-Afdelingen
- Ejlf Christensen, Udlandssekretariatet
- Lilly Wiinholt, Udlandssekretariatet

Oprykket i 3. lønklasse

fuldmægtig Preben Bisgaard, Amagertorv
- Mogens Schiller, Bredgade
- Mogens Persson, Brøndby Strand/Greve Strand
- Jørgen Koch, Buddinge
- Ole Lauesen, Folehave/Strandmarks
- N. H. Clausen, Gammeltorv
- Leif Søndergaard, Gammeltorv
- Aage Petersen Olrik, Grøndals
- Arne Hansen, Grønttorv
- John Dørge, Hammelstrupvej
- L. Byllemos, Herlev
- Arne Lindberg, Holmbladsgade
- Leif Jensen, Hvidovre
- Torben Bang, Nærum/Skodsborg
- John Pallesen, Nørrebro
kasserer Kirsten Lindstrøm, Rødovre Centrum
fuldmægtig John Agerholm, Sølvtorv
- Ernst Bornholdt, Vanløse
- Birger Schmidt, Vesterbro/Sdr. Boulevard
- Henning Danielsen, Aarhus
- Leif Vestergaard, Aarhus
- Holger Platz, Aarhus
- Erik Glismand, Aarhus/Nordre
- Erik Gyldenlev, Esbjerg
- Alfr. J. Rosenberg, Esbjerg/Kvaglund
- Asger Nielsen, Frederikshavn
- Sv. Aa. Gram, Graasten/Padborg
- Sv. Aa. Knudsen, Haderslev/Vojens
- Kjeld Markussen, Haderslev/Toftlund
- Frederik Rudolph, Haderslev
- Ib Christensen, Helsingør/Espergærde
- Carlo Nielsen, Helsingør
- Carl A. Jørgensen, Horsens/Juelsminde
- Arne Christensen, Hørsholm/Nivå
- Curt Pilehave, Hørsholm/Rungsted
- Børge Bøss, Brønderslev

Udnævnelser

pr. 1. januar 1967

assistent Frede Hansen, Kalundborg
fuldmægtig J. Katstrup, Kalundborg/Jyderup
- H. Møller Hansen, Nakskov
- Preben Andersen, Nykøbing Fl./Nr. Alslev
bestyrer H. Suhr Olsen, Nykøbing Fl./Stubbekøbing
fuldmægtig Jørgen Bek Jensen, Odense
- Arne Jørgensen, Odense
- Per Thede, Odense/Bolbro
- Arne Hach, Sønderborg/Augustenburg
- Henning Schmidt, Tønder
- Palle Praun, Administrations-Afdelingen
assistent Axel E. Christensen, Automations-Afdelingen
fuldmægtig Henning Walmar, Automations-Afdelingen
- Henning Østlund, Automations-Afdelingen
- Helge Fjeldsøe, City/Udlån
- Finn Luderer, City/Udlån
- P. Mathiesen, Fonds-Afdelingen
- E. Kaufholz, Juridisk Kontor
- Palle Lundberg, Organisations-Afdelingen
- Joh. Høffner, Valuta-Afdelingen
- L. Brostrøm, Revisions-Afdelingen
assistent Willy Hanford, Revisions-Afdelingen
fuldmægtig O. Ovesen, Revisions-Afdelingen
- O. Ekebjerg, Udlands-Afdelingens Bogholderi

Oprykket i 4. lønklasse

fuldmægtig C. Lorenzen, Gammeltorv
kasserer Helge Petersen, Hellerup
bestyrer Otto Schiller, Holmbladsgade
kasserer Vagn Evensen, Søborg
- Chr. Bruhn, Haderslev
fuldmægtig A. J. Knudsen, Nakskov
bestyrer E. Oldager Madsen, Odense/Tarup
fuldmægtig P. Degn, Administrations-Afdelingen
- J. Marschall Sørensen, Administrations-Afdelingen
- H. Gravers Nielsen, Automations-Afdelingen
- Ole Høhlholm, City-Afdelingen
- W. Riise, City/Box
- M. Hasselager, Organisations-Afdelingen
- Erik Nielsen, Organisations-Afdelingen
- G. Ulrik, Revisions-Afdelingen, udnævnt til afdelingschef
- Paul Aage Petersen, Udlandssekretariatet

Til kontorchefer i 4. lønklasse

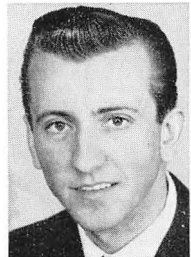
prokurist K. Larnkjær, St. Kongensgade
fuldmægtig Troels Jungersen, Vesterport
- Jørgen Hetmar, Aarhus
- H. J. Enemark, Odense
- Ejnar L. Pedersen, Odense
afd.chef Erik Blokmann, Viborg
prokurist Ole Jacobsen, Automations-Afdelingen

Udnævnelser

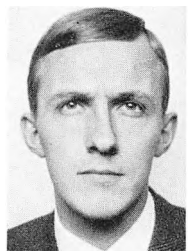

Pr. 1. januar 1967 er fuldmægtig H. Fabricius, Nørrebro Station Afdelingen, udnævnt til bestyrer af samme afdeling.

Hr. Fabricius, der er 60 år gammel, blev ansat i banken i 1924, gjorde en årrække tjeneste i Hovedsædet og blev i 1936 forflyttet til Nørrebro Station Afdelingen. I 1946 udnævntes hr. Fabricius til fuldmægtig og i 1963 til afdelingens souschef.

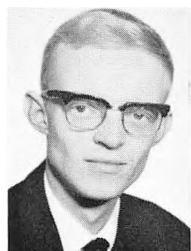
Assistent Torben Therkildsen, filialen Frederikshavn, er pr. 1. januar 1967 udnævnt til fuldmægtig ved Hirtshals Filialen. Hr. Therkildsen, der er 28 år gammel, blev ansat i banken i 1962.

Fuldmægtig Martin Nissen, filialen Haderslev, er pr. 1. december 1966 udnævnt til souschef ved Brøndby Strand Afdelingen. Hr. Nissen, der er 29 år gammel, blev ansat i banken i 1954 og udnævntes i januar 1966 til fuldmægtig.

Assistent Carl Johan Hornbæk, Grøndals Afdelingen, er pr. 15. december 1966 udnævnt til kasserer ved Buddinge Afdelingen. Hr. Hornbæk er født i 1931 og blev genansat i banken i 1965.

Assistent Mogens Gøtzsche, Brøndbyøster Afdelingen, er pr. 22. november 1966 udnævnt til daglig leder af Albertslund Afdelingen. Hr. Gøtzsche, der er 27 år gammel, blev ansat i banken i 1961.

Assistent Bent Mikkelsen, Store Kongensgade Afdelingen, er pr. 1. december 1966 udnævnt til kasserer i Birkerød Afdelingen. Hr. Mikkelsen, der er 32 år gammel, blev ansat i banken i 1959.

Vi ønsker vore nyansatte velkommen i Handelsbanken

København

Jette Aggerholm
Hans Albrechtsen
Meta Asboe
Flemming Birkedal
Jacqueline Cheffins
Anna Grethe Christensen
Annelise Duch Christensen
Grethe Falck-Petersen
Bodil Frederiksen
Magda Frederiksen
Ingrid Hall
Dorte Horn Hansen
Gythe Hansen
Lise Wilh. Hansen
Lissi Hansen
Ella Hjortevang
Stefan Hoffmann
Anne-Lise Høxbroe
Johanne Jacobsen
Poul Arne Dam Jensen
Lis Johansen
Rita Juhl
Inge Jultved
Jørgen Jørgensen
Lone Byrdal Kristensen
Birthe Engel Larsen
Birthe Torp Madsen
Hanne Lyk Madsen
Ingrid Marcher
Rigmor Naomi Mikkelsen
Inger-Lise Bonde Mogensen
Mona Weiss Mogensen
Ruth Neerup
Ellen Nielsen
Irene Nielsen
Kurt Anker Nielsen
Rita Theil Nielsen
Helga Olsen
Inger Olsson
Elisabeth Pedersen
Hanne Lykke Pedersen
John Billeskov Pedersen
Lene Ingemann Pedersen
Hans Erik Philip
Käthe Poulsen
Lis Primgaard
Jette Ramshøj
Torben Rügge
Tove Stage
Jane Thaaning Staudt
Bente Castberg Sørensen
Ulla Sørensen
Bente Theilmann Tabanera
Inga Valentiner
Inge Løth Walmar

Marianne Rafn Weeke
Birthe Wilke
Inga Zetterstrøm
Jenny Øhlenschläger
Valborg Aavirke

Brønderslev

Nis Conrad

Frederikshavn

Doris Christensen
Karin Elisabeth Møller

Odense

Ingrid Cebulla
Inge-Lise Christiansen
Lis Holme
Birte Lykkehøj Larsen
Bente Hedegaard Pedersen
Steen Schmidt

Rønne

Bent Müller Nielsen

Skagen

Inger Bente Buchwald

Vojens

Birte Madsen

Aalborg

Esther Hansen
Hanne Hassing
Bent Krogh Jensen
Mogens Anders Pedersen

Aarhus

Inge Gebauer
Sonja Leth Hansen
Bodil Haahr
Bodil Højgaard Jensen
Ellen Johanne Kristensen
Søren Romby Larsen
Djonna Larsson
Annette Marcussen
Tove Pedersen
Poul-Erik Dejbjerg Pedersen
Ulla Stæhr

Jubilæer

40 år

Kontorchef
Anton Marcussen,
Randers,
1. januar 1967.

Fødselsdage

80 år

3. marts fhv. kasserer Olaf Emil Møller, Odense.

75 år

31. jan. fhv. bestyrer Alfred Jensen, Valby.

70 år

3. febr. fhv. bankbetjent Jacob Jacobsen, Haderslev.

9. febr. kontorbestyrelse Chr. Dethlefsen, Agerskov Kontoret.

60 år

17. jan. prokurist Wm. Riise, City.

28. jan. fuldmægtig Hans Otto Kildeberg, Odense.

26. febr. kontorchef Niels Thyssen Iversen, Varde.

23. marts filialdirektør Børge Olsen, Gammeltorv.

50 år

7. jan. filialdirektør E. Haagen Nielsen, Vesterport.

23. febr. prokurist Holger Wulff, Fonds.

2. marts fuldmægtig Inger Marie Henriksen, Udl. Banker.

10. marts bankbetjent Bjørn Raagner, Gammeltorv.

22. marts fuldmægtig Ejnar Hugo Nielsen, Udl. Banker.

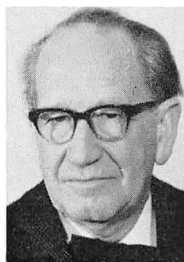
Pensionerede

1. nov. fuldmægtig Aage Smith, Odense.

1. dec. fuldmægtig Poul Hasted, Afregningen.

1. dec. kontorchef Holger Petersen, Inkasso.

Dødsfald

Fhv. kontorchef
Villy Larsen.

Fhv. kontorchef Villy Larsen, som den 31. oktober afgik ved døden, godt 70 år gammel, blev ansat i banken i 1921 og var i en lang årrække en meget aktiv medarbejder for banken i flere af byens afdelinger, bl. a. som bestyrer af Svanemølle Afdelingen fra 1941 til 1951, hvorfra han forflyttedes til Hovedsædet.

Villy Larsen havde i sit hjem den sorg, at hans hustru gennem en lang årrække led af en svær sygdom, som bandt hende til sengen. De, der kendte Villy Larsen, vil altid huske den enestående omhu, hvormed han ofrede sig for sin hustru - et rørende bevis på hans store menneskelighed. Han var et klogt og begavet menneske, som måske på grund af de store krav, som hjemmet kom til at stille ham, ikke helt kom til at udfolde sig i sin gerning i banken, som hans evner ellers berettigede til, men han vil blive erindret som en god og trofast medarbejder, som hans kolleger kom til at sætte stor pris på.

Villy Larsen blev pensioneret i 1963, men vedligeholdte kontakten med kollegerne bl. a. som et interesseret medlem af Bankens Bridgeklub. RK

Assistent
Poul Brammer Jakobsen,
Gjentofte Afdeling.

Mandag den 14. november 1966 fik vi i Gjentofte Afdeling den triste meddelelse, at vor gode medarbejder, assistent Poul Brammer Jakobsen, pludselig var død, knapt 35 år gammel.

Assistent Brammer Jakobsen blev ansat i Handelsbanken i 1960 og gjorde tjeneste i revisionen, indtil han blev forflyttet til Gjentofte Afdelingen for at få sin videre bankmæssige uddannelse, der nu så brat blev afbrudt. Trods megen modgang og sygdom i de sidste år gik han til det arbejde, banken pålagde ham, med en dygtighed og energi, der gjorde ham vellidt af såvel kolleger som kunder. TL

Assistent Ann-Margrethe Petersen.

Assistent, frk. Ann-Margrethe Petersen er den 4. december afgået ved døden efter en færdselsulykke. Ann-Margrethe Petersen, der var 24 år gammel, blev ansat i banken den 15. november i år og blev efter kort tid i Udlandssekretariatet forflyttet til Charlottenlund Afdelingen.

Index

VOR BANK - 1965/66

Fortegnelsen omfatter ikke nyt fra foreninger og klubber, personalia, petit-stof, referat af regelmæssigt tilbagevendende begivenheder samt reportage vedrørende åbning, flytning eller ombygning af filialer og afdelinger, med mindre det pågældende stof indeholder oplysninger af særlig interesse.

Tallene efter teksten angiver årgang og nr.

Forfatterliste

Adamsen, A.: Der må være en blonde, 66-2
Andreasen, Inge: Salg og akkvisition, 66-1
Bager, N. P.: Skal det være godt - skal det være sundt, 65-3
Bagge-Petersen, A.: EDB i fem år, 66-4
Bojsen, K.: Debat omkring det internationale betalingsystem, 65-3
Bruus, N.: Brønderslev, 66-3
-: Aalborg, 66-4
Churchill, W.: Fritidssysler, 65-3
Clausen, Henning: Foreningen Nordens 37. handels- og bankkursus, 66-4
Colville, J. R.: London som Europas finanscenter, 66-3
Dahl, Peer: En bunden opgave, 66-3
Dyhr, M.: Besøg i Israel, 65-3
Engmann, E.: Sidste fase - Stockholmsrejsen, 65-1
Fridericia, William: Kunst - kunstig - kulturkunst, 65-4
Friis, M.: Foreningen Nordens 36. handels- og bankkursus, 65-4
Gade, H.: Lidt om City Afdelingen, 65-2
-: London, verdens bedste teaterby, 66-2
Glashof, E.: Banken og dens kundeservice, 65-2
Hansen, Bendt: Hvid med sorte striber, 66-1
-: Kanak, det nye Thule, 66-2
Hartog, Bertil: Kontorrationalisering, 66-2
Haxvig, E.: Nordania Leasing A/S, 66-4
Henriksen, Jens: Altid med i billedet, 66-3
Hestetun, Kaare: En nordmand besøger Handelsbanken, 66-2
Hoffmann, H.: Danmarks økonomi ved årsskiftet, 65-4
Jacobsen, Vibeke: Atletik i London, 66-3
Jensen, Richard: Diskonto-Selskabet af 1935 A/S, 65-2
Jørgensen, Søren: Skagen, 66-4
Krisand: Flytte, flytte, 65-2
-: Opera på Uglemose, 66-2
Kæstel, R.: Der er kun 7 år til bankens 100 års jubilæum, 66-1
Larsen, H.: Nykøbing Falster, Sydhavsernes hovedstad, 65-2
Lumbye, F.: Brasilia, 66-1
-: International Banking Summer School i Bergen, 66-3
-: Vor mand i Brasilien, 66-4

Lundø, R.: Skiftedag - set indefra, 66-3
Madsen, Othar: Handelsbankens kor og orkester, 65-1, 66-1
Mortensen, Poul Erik: Holmens Kanal-Vingårdsstræde-Laksegade, 65-4
Okada, Reiko: Ikebana - japanske blomsterarrangementer, 65-2
Olsen, Anders: Et år som pensionist, 66-4
Pedersen, B. Carsten: Elevers skolegang, 65-4
-: Springet ud i erhvervslivet, 65-3
-: Fordelingscentralen, 66-2
-: HD i bankvæsen, 66-2
-: Skal vi holde formerne, 65-3
Ramsbøll, E.: Altid med i billedet, 66-1
Skebye, K.: Nakskov, 65-3
Schmaltz-Jørgensen, P.: Fanhams Hall, 66-1
Simonsen, O.: Lidt om Rømø, 65-3
Sørensen, Kaj: Endnu en gang, 66-1
Sørup, J. D.: Glimt fra 25 år i HKO, 65-4
Thunholm, Lars-Erik: Bankerna och penningpolitikken, 65-1
Winkelhorn, K.: Ung koncert på Uglemose, 65-2
Vitttrup, D.: Glimt fra - Altid med i billedet, 66-1
-: Julestjerner, glimmer og nissemand, 65-4
-: Ta' BUKO til bords, 65-2
Wünch, R., har oversat Munoz-finansskandalen og den schweiziske bankverden, 65-3

Emneliste

Afdelinger:
Bellahøj, 66-2
Bispebjerg, 65-1
City, 65-2, 65-4
Farum, 65-2
Frederiksberg Slot, 66-2
Herstedøster, 66-2
Hørholm, 65-1
Kommunehospitalet, 66-2
Rebæk Sø, 66-2
Rødovre Centrum, 66-1, 66-2
Sorgenfri, 66-2
Søllerød, 65-1
Tårnby, 65-1
Vedbæk, 66-2
Afslapningsøvelser, 66-4
Arbejds klima, 65-3, 66-1
Asani, 66-2
Atletik i London, 66-3
Automation, 65-2, 66-4
Bankerna och penningpolitikken, 65-1
Besøg fra Norge, 66-2
Betalingsystem, Det internationale, 65-3
Brasilia, 66-1
Brasilien, repræsentationskontor, 66-4
Brev fra et udviklingsland, 65-1
Brønderslev, 66-3
Buko-fabrikken, 65-2
Churchill, 65-3
Danfoss, 65-4
Danmarks økonomi, 65-4
Diskonto-Selskabet af 1935, 65-2
Drej-en-konto, 65-3
Elevernes skolegang, 65-4
Erhvervsvejledning, 65-4
Ferieberetninger, 66-3
Filmen Altid med i billedet eller Økonomi, 66-1, 66-3
Filialer
Aarhus/Egaa, 66-2
Aarhus/Hørning, 65-1
Aarhus/Universitetsparken, 65-1
Augustenborg, 66-2
Brønderslev, 66-2, 66-3
Ebeltoft, 66-2
Espergærde, 65-1
Gedser, 66-2
Hundested, 66-3
Nakskov, 65-3
Nykøbing Falster, 65-1, 66-3
Rungsted, 66-2
Rødbyhavn, 65-2
Sønderborg, 65-2
Fordelingscentralen, 66-2
Foreningen Norden, Handels- og bankkursus, 65-4, 66-4
Fritidssysler, 65-3
Grønland, Kanak, 66-2
Handelsbanken
aktieudvidelsen, 66-1
EDB, fem år, 66-4
Formandsskifte, 65-1, 65-2
HKO 25 år, 65-4, 66-1
HP's 50 års dag, 65-1
R. Kæstel arbejder med bankens historie, 66-1
Hobby: Det gamle København, 65-4
Ildræt, samtale med Jørgen Petersen, 65-3
Ikebana, 65-2
Indlånskonkurrence, 66-1
-: Stockholmrejsen, 65-1
International Banking Summer School, 66-3
International Factors A/S, 65-1
Israel, 65-3
Kontorrationalisering, 66-2
Krøyer, Karl, samtale, 65-3
Kundeservice, 65-2
Kunst, 65-4
London
som Europas finanscenter, 66-3
verdens bedste teaterby, 66-2
Museum, Storm P's, 66-4
Møbeludstilling, 65-4
Møntauktion, 65-2
Nakskov, 65-3
Nordania Leasing A/S, 66-4
Nykøbing Falster, 65-1, 65-2
Opinionsundersøgelse af Vor Bank, 65-2
Opsparing, skattebegunstiget, 66-1
Reklame, 66-1
Rødovre Centret, 66-1
Rømø, 65-3
Salg og akkvisition, 66-1
Scanlace, 66-2
Schweiz, finansskandale, 65-3
Skagen, 66-4
Trafik, glat føre, 65-4
Uddannelse, eksternt:
Elever, 65-4, HD, 66-2
Uddannelsesvirksomhed i andre banker
Westminster Bank, 66-1
Udviklingsland, Brev fra et, 65-1
Uglemose
Elever fortæller, 65-3
Elevskolen, 66-3
Opera, 65-2, 66-2
Ungdommen på Uglemose, 65-3, 65-4
Zoo, Tak til fotomodellerne, 66-2
Aalborg shows the way, 66-3

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN

NR. 4 DECEMBER 1966 13. ÅRGANG

VOR BANK *onsker en glædelig jul og et godt nytår*